

Kuusi

Sumalista ja hengellistä

W i r t t ä.

Ensimmäinen:

Eläisän' olen maan multa.

Toinen:

HERRA jo duomiol' tule.

Kolmas:

Nyt on aika riettaan rammaan.

Neljäs:

Opet' minua HERRA.

Viides:

Minull' JESU puhdas sydän luo.

Kuudes:

Mun lohduksen JESU KRIST.

T u r u s s a,

J. G. Frenckellin ja Pojan kirja-painossa,

Paino-lupa annettu.

Turun Konsistoriumista Lokakuun 12 p:nä 1853.

Käsnyllä:

A. G. Mindell.

Ensimmäinen.

W. F. Haudatkamme ruumis tämä j. n. e.

Gläissän' olen maan multa, D HERa
rukoilen sulta, Mut' ett' ajattelin
tätä, Gläissän tääll' ennen hätää.

2. Koska sielu ruumiist' lähtee, D ihmi-
nen tätä hetkee, Ruumis parka on woima-
toinen, Sangen heikko, liikkumaton.

3. Sielu on Engelein ilos, Ja ijanikäi-
fises elos, Jumalan julkises kädēs, Si mis-
säkän waiwas, hädäs.

4. Ruumis hän haudassa makaa, Si
hän madoist' ole wakaa, Syntisen ruumiin
he syowät, Pimiässä haudass' sywäs.

5. Uhdas sänky meil' annetaan, Hautaan
majasta kannetaan, Mailman menost' eroi-
tetaan, Istawät kaikf' tänn' jätetään.

6. Tämä omppi surullinen, Waan se om-
ppi riemullinen, Että Kristus herättämään,
Tule iloon erittämään.

7. Silloin hän omansa ottaa, Taina
iloon kansans tuottaa, Jossa on laimaton
ilo, Ja ijanikäikkinen elo.

Toinen.

S Herrä jo duomiol' tule, Ja armollinen
ole, Jokainen mailmas' suree, Nyt
murheen tähden toden, Kowin kaikk' ahdis-
tetaan, Ja surun kanssa waiwataan, Kuor-
ma kowa päälle pannaan.

2. Synnit suuret tapahtuwat Meidän
kauttam' mailmas, Joist' sydämet wawah-
tawat, Sillä ne owat julmat, Kosto-päiwä
tulee kohta, Herran kowan duomion tuot-
taa, Ehkä pitkä odottaa lienee.

3. O Jesu ole armias! Meitä waiwai-
sii kohtaan Ole laupias ja ei karmias. Poi-
kas kautta sen puhtaan, Ota meit' omais
joukkoon, Eroita seurasta pahain, Jotta
duomitaan todest'.

4. Kseta oikiall' puolelles, Wohden pa-
hatten parist', Lemmaa duomiolt' ja tuone-
last', Taina iloon meit' wahwist', Ota
sin siunattuis sekaan, Engelittes kanssa pi-
an, Unhottain syntin ja wikan.

5. Siellä sinua kiitämme, Jesusta poi-
kaa pyhää, Korkeat henkee ylistämme, Loh-
duttajaa hywää, O Kolminaisuus hlin, O-
koon sinull' kunnia suuri, Nyt ja ijankaiiki-
sest' juuri.

Kolmas.

W. F. Etkö ole ihmis parka j. n. e.

Nyt on aika riettaan, ramman, laiskan
lampaan Nosta synnin sonnasta, Nii'
on nosta synnin yöstä, lihan työstä, Mus-
tan miehen majasta.

2. Jo on aika! riennä, karkaa, lammas
parha, Häijyn koiran korwesta, Mik' on kul-
kea kuollon kujast', pyrkiä lujast' Pojes pi-
run parwesta.

3. Koska Sielun-Paimen Laiwaast', JES-
sus waiwast', Ekshyettä lammastans' huuta,
nosta synnin ruopast', kuollon Kuopast' pa-
lattaa pahuudesta.

4. O mun lampaan, sielu parhan! Mik-
sis karan' Olet kauwas minusta? Tiedäks
lampaan, ketäs seuraat? jalopeuraa, Murha-
miest' wihollista.

5. Luowu pian! jos et luowu, jos et
joudu, Suutu suden seurasta: Hän sun ryös-
tää, repii, nylkee, fitoo, sylkee, Paistaa,
polttaa, teurastaa.

6. Ah mun lampaan! Kiirut sinus, Mi-
nä, JESus, Olen oikia Paimenes. Minä
sun ostin werihiell', hikiwerell', Kärsein, kuo-
lin edestäs.

7. Wirutin sun, puhtaaks' pesin Kas-
tees ensin: Saawas sidoin, paransin, Kas-
watin sun sylissäni, kylissäni, Otin lauman
lampaaksi.

8. Sielun sääsin, ruumiin ruaks, Weren
juomaks, Laiwaan lasten laitumell', Pyhän
Sengen Opettajaks, Pyhittäjaks, Sohdata-
jaks annan wiel'.

9. Belsebub nyt polje alas, Muista wa-
las! Kuule, kuule lampaani, Synnin tieltä
pojes palaa, hinio, halaa, Riennä minun
seuraani.

10. Voi kusf' olen? mitä kuulen? Minä kuolen. Kuka on mun wimmannut? Kuka sowais filmän sannall', synnin sonnall'? Kuka on mun riwannut?

11. Ruma susi on mun pettän, On mun wetän Kaubian kadotuksen tiell'; Voi kusf' löydän sen, kuin taitaa minua auttaa, Sunden suusta ferran wiel'?

12. Sielu parka! älä farkaa, älä ol' arka, Minä autan, wapahdan: Minä aina ka-donneita, efsyneitä Laiwaan tiellä talutan.

13. Makia Jesu! äänes kuulen: tykö tulen, Tulen tykös Paimenen, Synnin tieltä minua käännä, wedä, wäännä, käymään tietä elämän.

14. Ah, mä rietas, ruma olen, Katsahd' puolen! Jesu pese, puhdistista! Sofiaa, sairast', raadollista, murheellista; Jesu walais, wirwota.

15. Kostan filmän, Jesu, puolees, eläisf', kuoleisf'; Kaitse minua Paimenen! Sielun, ruumiin suojel', warjel', pidä tallell', Talut' tykös Laiwaaseen.

Heljäs.

W. F. Jesust' sielun halaa j. n. e.

Spet' minua Herra, Että monin ferran, Laidan sinua, Sydämeštän' kiittää, Sinuun itsen' liittää, Bahwist' minua, Armos suur', se minull' juur' Woima kallis kuollon hetkell', Upu pahall' retkell'.

2. Sinun kaswos walo, Lunastajan jalo, Olkoon tykönän: Sydämeštän' halaan,

Jesus perääs palan, Kallist' korvas tänn';
Tahto mull', waan woima sult', Kerjään
raukka, jokapaikas, Nuta Jesus rakas.

3. Tahto minull' lisää, Sitä pyhdän,
Isä, Nimes kunniaks, Herra tule, wah-
wist', Saatan minust' ahdist', Sieluni par-
haks; Nutta tääl', Ett' saisin siel', Kauniis
eläwitten maassa, Usu kunniasa.

4. Etsi Herra lastas, Kaitse myös lam-
mastas Äänell' suloisell', Suden häijyn ki-
dast' Lemmaa tuonen riidast' Kadell' ar-
moisell', Herra aut' sun Poikas kautta,
Niin me taidamm' olla rauhas Kuoleman
waikk' kauhas.

Viides.

W. f. Nyt päivä edeskulun' on j. n. e.

Minull' Jesus puhdas sydän luo! Sun
henkes walo minull' suo, Pois minust'
synnit ahdista, Mua totuudesas wahwista.

2. Sun etees owen awajan, Käy tykön',
sinua halajan, Woimallas täytä sydämen,
Mua kiinnit' siihen yhtehen.

3. Ett' Nimes suurta kunniaa, Woin edes
auttaa, Jumala. Mun sielun synnin wijoist'
pääst', Ja korwas' kuollon hädässf' sääst'

4. Mun kansan seiso sodassa, Mua wah-
wist' uskos, toiwossa, Mull' lisää hywä
kärsimys, Pois poista wastoinkäymisyks.

5. Nut' unhotaisin turhuuden, Pyrkisin
perään autuuden, Ja viimeiseltä taiwahas
Katsella saisin kunnias.

Kuudes.

B. f. Isä meidän ylhäll' Taimaas j. n. e.

Mun lohdutuksen JEsu Krist, Mun
toivon, autuuden wissist', Sinua
kiitan edest' hywyhtes, Täll' huomen het-
kell' sydämeest', Ett' menneen yön mun suo-
jelit, Ja waaroist' kaikist' warjelit.

2. Sun kätes tänäpä'n' ja ain', Mä an-
nan JEsu armiain, Mun sielun, ruumiin,
kunnian, Mun puolison ja wanhimpan, Kans
lapsen, talon, kartanon, Ja kaikk' kuin mi-
null' annett' on.

3. Sinun Engelis mua warjelkoot, Kaikk'
waarat poisjes poistakoot; M' anna kuoloon,
Sumala, Mun äkilliseen joutua, Mut' ettän
ensist' katuisin, Ja tykö's kääntyy taitaisin.

4. Sinun wäkewällä kädelläs, Minua
warjel' kaikessa hädäs, M' ann' mun syn-
neisf' nukkua, Ja ijäisesti hukua, Waan
aut' ett' kaikki askareen, Sun kunniakses
laittelen.

5. Suo vielä JEsu armias, Ett' löythy-
sin ain' walwomas, Ett' kuollon hetkee muis-
taisin, Synneistan itsen' suistaisin, Ja joka
hetki kuoleman, Ajattelin joutuwan.

6. Kuin viimeiseltä lopun tuo, Mun
waiwan pääl', ja minul' suo, Ett' tahtos
jälkeen autuaan, Pois nufun uskos Suma-
lan, Se on mun sielun' toiwotus, Kuul' Isä
nöyrä rukous.